

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 20. maija spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Azienda Sanitaria Provinciale di Catania/Assessorato della Salute della Regione Siciliana*

(Lieta C-128/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Lauksaimniecības nozare – Tādu dzīvnieku nokaušana, kuriem ir infekcijas slimības – Kompensācija dzīvnieku audzētājiem – Paziņošanas un “atturēšanās no jebkādas darbības” [standstill] pienākumi – LESD 108. panta 3. punkts – Jēdzieni “pastāvīgs atbalsts” un “jauns atbalsts” – Regula (EK) Nr. 659/1999 – Atbrīvojumi pēc atbalsta kategorijām – Regula (ES) Nr. 702/2014 – De minimis atbalsts – Regula (ES) Nr. 1408/2013)

(2021/C 278/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Azienda Sanitaria Provinciale di Catania*

Atbildētāja: *Assessorato della Salute della Regione Siciliana*

Piedaloties: AU

Rezolutīvā daļa

LESD 108. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz dalībvalsts ieviestu pasākumu, ar kuru ir paredzēts vairāku gadu laikposmā un 20 miljonu EUR apmērā finansēt, pirmkārt, kompensācijas lopu audzētājiem, kas bijuši spiesti nokaut dzīvniekus, kuriem ir infekcijas slimības, un, otrkārt, atlīdzību pašnodarbinātiem veterinārārstiem, kas piedalījušies rehabilitācijas pasākumos, ir jābūt attiecinātai šajā tiesību normā paredzētajai iepriekšējas kontroles procedūrai, ja attiecībā uz šo pasākumu nav pieņemts Eiropas Komisijas atļaujošs lēmums, izņemot gadījumu, ja pasākums atbilst Komisijas Regulā (ES) Nr. 702/2014 (2014. gada 25. jūnijs), ar kuru konkrētas atbalsta kategorijas lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot [LESD] 107. un 108. pantu, vai Komisijas Regulā (ES) Nr. 1408/2013 (2013. gada 18. decembris) par [LESD] 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OV C 182, 27.5.2019.

Tiesas (trešā palāta) 2021. gada 29. aprīļa spriedums (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España/VR*

(Lieta C-504/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Banku uzraudzība – Kredītiestāžu reorganizācija un likvidācija – Direktīva 2001/24/EK – Kredītiestādes reorganizācijas pasākums, ko veic izcelsmes dalībvalsts iestāde – Tiesību, aktīvu vai saistību nodošana “pagaidu iestādei” – Nodošana atpakaļ kredītiestādei, attiecībā uz kuru tiek veikts reorganizācijas pasākums – 3. panta 2. punkts – Lex concursus – Reorganizācijas pasākuma spēkā esamība citās dalībvalstīs – Savstarpējā atzīšana – 32. pants – Reorganizācijas pasākuma ietekme uz norises gaitā esošu tiesvedību – Izņēmums no lex concursus piemērošanas – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmā daļa – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Tiesiskās drošības princips)

(2021/C 278/05)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España*

Atbildētājs: VR

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK (2001. gada 4. aprīlis) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju 3. panta 2. punkts un 32. pants, aplūkoti kopā ar tiesiskās drošības principu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pirmo daļu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā, ja tiesvedībā – kura notiek kādā citā, no izcelsmes dalībvalsts atšķirīgā dalībvalstī un kurā pēc būtības tiek izskatīts jautājums par pasīvu elementu, no kura šī kredītiestāde bija atbrīvojusies kāda šajā izcelsmes dalībvalstī veikta pirmā reorganizācijas pasākuma rezultātā, – tiek bez kādiem citiem nosacījumiem atzītas sekas, ko rada kāds otrais reorganizācijas pasākums, ar kuru ir iecerēts ar atpakaļejošu spēku no dienas, kas bijusi pirms šīs tiesvedības sākšanas, nodot šo pasīvu elementu atpakaļ minētajai kredītiestādei, ja šādas atzīšanas rezultātā kredītiestāde, kurai šie pasīvi bija nodoti ar pirmo pasākumu, ar atpakaļejošu spēku zaudē statusu, kas būtu ļāvis tai būt par atbildētāju šajā norises gaitā esošajā tiesvedībā, tādējādi liekot apšaubīt tiesas nolēmumus, kuri jau pieņemti par labu prasītājam un par kuriem ir attiecīgā tiesvedība.

(¹) OV C 363, 28.10.2019.

**Tiesas (virspalāta) 2021. gada 12. maija spriedums (*Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *WS/Bundesrepublik Deutschland***

(Lieta C-505/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu – 54. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 50. pants – Princips ne bis in idem – LESD 21. pants – Personu brīva pārvietošanās – Interpola sarkanais paziņojums – Direktīva (ES) 2016/680 – Šādā paziņojumā ietvertu personas datu apstrādes likumība*)

(2021/C 278/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītājs: WS

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Rezolutīvā daļa

1) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta Šengēnā 1990. gada 19. jūnijā un stājās spēkā 1995. gada 26. martā, 54. pants, kā arī LESD 21. panta 1. punkts, lasot tos saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj Nolīguma starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīts Šengēnā 1985. gada 14. jūnijā, līgumslēdzējas valsts vai dalībvalsts iestāžu veiktu personas, uz kuru attiecas sarkanais paziņojums, ko pēc trešās valsts lūguma ir publicējusi Starptautiskā kriminālpolicijas organizācija (Interpols), pagaidu aizturēšanu, ja vien šā nolīguma līgumslēdzējā valstī vai dalībvalstī ar galīgu tiesas nolēmumu nav konstatēts, ka šī persona jau ir tikusi notiesāta ar galīgu spriedumu attiecīgi minētā nolīguma līgumslēdzējā valstī vai dalībvalstī par tiem pašiem nodarījumiem kā tie, kas ir šī sarkanā paziņojuma pamatā.